

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 87.

Anden Session.

30te Møde.

Lovetagen den 16de November.

(Fortsat.)

Spændet (forts.): Den anden var den, at en høitaret Minister nogle Gange igaar nævnte Forsamlingen i Paulskirken i Frankfort; jeg erklærer, at jeg paa ingen Maade har taget den til Mønster; mit Forslag er udarbejdet alene med Hensyn til mit Fædreland, med Hensyn til det Beskjendtskab, jeg har til den Trang, som der føles, og jeg har ikke havt noget fremmed eller udenlandsk Mønster. Fremdeles blev der gjort den Indvending imod Lovforslaget, at det ikke omtaler Begravelsen; jeg har ikke overseet, at Folk skulle begraves; men jeg har ikke mærket, at der var nogen Trang i den Henseende, og saavidt jeg veed, er der ingen Forpligtelse til at begraves i christen Jord med Høitidelighed. Jeg har selv i min Embedsstilling havt Leilighed til at udstede Bevillinger i Snesveits til at begrave paa Kirkegaard og med Jordspaataastelse; derimod har jeg aldrig hørt, at man skulde have Bevilling til at være fri derfor; men isald saa er, saa kan det let afhjælpes ved en ny Paragraph, som bestemmer, hvorledes de skulle begraves, hvis Efterladte ikke kunne faae det over deres Samvittighed at lade dem begrave paa Kirkegaarden og med Jordspaataastelse. Det blev ogsaa af en Minister erklæret, at Lovforslaget gjorde Wielsen til en tom Ceremonie; det maa jeg modsig; Lovforslaget taler slet ikke om, hvad anden Virkning Wielsen skal have end den, den allerede nu har — den vil beholde accurat den samme Virkning som hidtil; men det er blot bestemt, at den ikke skal være en nødvendig Betingelse for at nyde borgerlige Rettigheder, og den kirkelige Handling kan jo meget godt have Betydning, fordi den ikke er en nødvendig Be-

tingelse til at nyde jordiske Fordele og borgerlige Rettigheder. Det blev ogsaa indvendt mod dette Forslag, at man kunde erholde disse Rettigheder uden Betaling, og at det vilde være et Indgreb i Geistlighedens Indkomster; jeg maa dog herved bemærke, at der er bestemt, at de, som ville indgaae det foreslaaede borgerlige Ægteffab, skulde lade læse Kundgjørelse til Thinget, og der staaer ikke, at det skal skee uden Gebyhr. Jeg er af den Overbeviisning, at Retsskrivnerne vilde tage deres Gebyhr derfor. En af mine Venner her i Thinget sagde ogsaa, saasnart han saa Lovforslaget, at man skulde have en Bestemmelse om, hvormeget der skulde betales, da han meente, at det ellers vilde blive for dyrt for fattige Folk at indgaae Ægteffab paa denne Maade. Forrigt er det, som ogsaa igaar af Flere bemærket, en Biting, om der skal bestemmes nogen Betaling eller ikke, og til hvem det skal betales; det anseer jeg ikke for vigtigt; men fordi Lovforslaget ikke omtaler, at der skal betales Noget, kan det jo gjerne tjene til Grundlag for Fastsættelsen af en Betaling; thi saa kan man ikke ved næste Behandling af Sagen forbigaae at blive opmærksom paa, at der maa have en Bestemmelse derom. Det blev ogsaa sagt, at Kirken blev forurettet derved; jeg troer, at det derved blev overseet, at Lovforslaget siger, at det borgerlige Ægteffab skal have Virkning i alle borgerlige Forhold, men derimod slet ikke omtaler de kirkelige Forhold. Jeg vil lade Kirken blive, hvad den er, saa jeg indseer slet ikke, at den forurettes derved; dersom Kirken troer, at Folk gjøre sig værdige til at udelukkes af den ved at indgaae borgerligt Ægteffab, saa staaer det den frit for at udelukke dem, medmindre den allerede har mistet sin Ret til saaledes at udelukke Medlemmer; men, har den mistet den iforveien, saa mister den den